

Дивата патица.

I.

тро. Изъ гжститѣ камъшеви хрasti се обаждаше дивага патица.

Тя носѣше въ човката си мѣхъ, мека трѣва, листа и грижливо ги трупаше да си прави гнѣздо. Макаръ да бѣше още въ началото на пролетѣта, но патицата бѣ seriously загрижена отъ своята работа. И тя си сви доста обширно гнѣздо. Слѣдъ като го свърши, тя почна да скуби отъ тѣлото си мекъ мѣхъ и да настила съ него дъното на гнѣздото.

— Па па-па! — завика тя радостна и довольна, че си свършила работата и се спуствна да плува изъ водата.

Но тя скоро се върна въ гнѣздото си и снесе едно яйце.

День слѣдъ день тя трупаше яйцата въ гнѣздото, докато тѣ най-послѣ го изпълниха.

Това не стрѣсна патицата. За нея сега прѣдстоеше нова работа. — Тя легна върху тѣхъ, покри ги съ крилата си и ги затопли.

II.

Дни и нощи минаватъ, а патицата все лежи надъ яйцата. Веднажъ-два пѣти излиза тя изъ водата да си търси храна, но сега тя не бѣше тѣй придирчива къмъ храната както прѣди — гълта каквото ѝ попадне: червейчета, гжсеници, жаби. Ней е все едно, само по-скоро да се върне въ гнѣздото си. По водата тя срѣщаше други патици, които сжщо носѣха мѣхъ, трѣва и листа за гнѣздата си. Извѣстно е, че патицитѣ обичатъ да дружатъ, да се събиратъ и си поприказватъ. Какво си говорятъ — никой не знае. Може би за яйцата си; може за враговетѣ си, а